

AZ CENTRUM má být prostorem společného obohacení

Příběh ředitele AZ CENTRA Martina Domkáře se vlastně docela dobře mohl odehrávat na prknech, která znamenají svět. Víc než divadlo, se kterým začal amatérsky na gymnáziu, ho ale nakonec zlákala práce s dětmi a mládeží. Divadlo si ponechal jako jeden z koníčků a v roli ředitele se už 4 roky soustředí na to, jak v rychle měnícím se světě připravit mladé generaci takovou náplň volného času, která pomůže dětem rozvinout jejich potenciál.

Letos si připomínáme 15 let založení AZ CENTRA. Dnešní generace rodičů si ale spíš pamatuje Dům dětí a mládeže u Aleje, tyhle dvě instituce na sebe navazují?

Ano, plně. Ke změně tehdy došlo se změnou zřizovatele, kterým byl původně Kraj Vysočina. Spolu s přechodem pod město se také změnil název na AZ CENTRUM a následně i sídlo.

Když byste měl uplynulých 15 let bilancovat, v čem jsou výjimečné?

Méně prostorově stísněné (směje se). V budově bývalé Rubešovy školy se otevřel prostor pro nové kroužky a také další aktivity. Tehdy jsem přesun sledoval zpovzdálí jako externí pracovník, kdy jsem vedl kroužek her na hrdiny, divadelní kroužek a jezdil jsem jako vedoucí na letní tábory na Doubravanku. Nakrátko jsem pak činnost u AZ CENTRA přerušil a před téměř 4 lety jsem nastoupil do pozice ředitele. Bilancovat tedy budou spíše jiní, ale doufám, že si to všichni užijeme, zejména na festivalu volného času (od 30. května do 1. června 2025), který putování časem má jako své téma, nebo pak v září na Týdnu otevřených dveří. Všechny pamětníky a příznivce srdečně zvů.

Vy jste tedy kroužky vedl, ale jestlipak jste taky sám chodil do kroužků?

Chodil jsem na angličtinu a počítačové kroužky. Hraní her bylo tehdy obrovským boomem a Dům dětí nabízel řadu takto laděných kroužků. Také můj první tábor na Doubravance byl počítačový. Když jsem tam jel, věděl jsem jen, kde se zapíná počítač a s hrami jsem se setkal vůbec poprvé.

Vidíte a já jsem čekala, že mi odpovíte, že jste chodil do divadelních kroužků...

Tehdy vlastně žádný takový kroužek nebyl, vyjma činnosti paní Kimové, ale to bylo spíš hudební nebo muzikálové divadlo. Dá se říct, že čistě divadelní činnost pro děti jsem rozjížděl v rámci znovuoobnoveného literárně-dramatického oboru na ZUŠ až já v roce 2010. Mimochodem funguje tam až do dneška – jen jsme se v jeho vedení vystřídali s manželkou (směje se). Díky tomu, že se v AZ CENTRU povedlo upravit některé prostory, kde jsme instalovali oponu nebo divadelní šály, nabízíme divadelně orientované kroužky také u nás.

Jaká tedy byla Vaše cesta k divadlu, když nezačínala docházkou na kroužek?

Vlastně docela specifická. Když jsem nastoupil po prvním stupni na gymnázium, potřeboval jsem se asi víc vnitřně realizovat. Na hodině češtiny jsem se tak spontánně přihlásil, že napíšu divadelní hru a spolužáci ji zahrají. Takhle tehdy vzniklo divadlo Prázdné papír, které na gymnáziu dobře fungovalo, vždycky jednou ročně jsme si udělali radost a nazkoušeli autorské divadelní představení. Když jsem vyšel z oktávy, divadlo sice skončilo, ale já jsem

se dostal na obory dramatická výchova a činoherní režie na JAMU. Nakonec jsem ale vysloveně u divadla nezůstal, protože do profesionálního divadla mě to netáhlo a chtěl jsem se vrátit na domů a vést dál dramaťák na ZUŠ. Krátce jsem ho vedl i v Třebíči a pak jsem učil na střední pedagogické škole v Čáslavi. Odsud pak vedla moje cesta do vedení AZ CENTRA.

Takže máte pocit, že tady v Brodě jste na správném místě?

Ano, určitě. Jsem rád například za zmíněnou spolupráci s muzeem. Teď třeba chystáme příběh o velbloudovi, který se našel na konci druhé světové války mezi Pohledem a Brodem. Už mám dopsaný scénář a budu ho posílat ředitelce muzea, Aleně Jindrové. Chtěli bychom to zinscenovat jako veselou připomínku složitě konce války. Všude budou lidé připomínat tanky, tak jsme si řekli, že připomeneme odvážnou cestu skautů do pražské ZOO s velbloudem. To jsou věci, které dělám rád.

Vy jste byl jako teenager poměrně aktivní, založil jste divadlo, psal jste hry. Je to v současnosti ještě běžné? Jaké jsou v trávení volného času dnešní děti?

To je docela složitá otázka. Myslím, že společnost má dávat dětem co nejvíc příležitostí, aby se mohly pustit do toho, co je baví, i když nebudou hned úplně perfektní. Tak se snažím přistupovat i k vlastním kroužkům. Někdy se prostě za celý rok nic velkého neudělá, protože zjistíme, že si děti potřebují víc povídat a spoluprožívat. Ale zpět k té otázce, já nerad srovnávám generace. Pozoruji u dětí třeba obavy ze sociálních sítí a sdílení jejich výkonů. Je to asi pochopitelné, protože se jejich video může rázem dostat k přátelům. Nemají to tedy určitě lehčí.

Sledujete mimochodem také svoje divadelní odchovance, jak se jim daří?

Nechci nějak zveličovat, ale mým kroužkem na ZUŠ krátce prošel třeba Tomáš Weber, představitel hlavní role ve filmu Zlatovláska. Nyní jsem ho také oslovil ke spolupráci. Chtěli bychom totiž pro naše malé „dramaťáky“ udělat projekci filmu Vlvy, kde hrál sice epizodní roli, ale účastnil se přitom samozřejmě filmového natáčení. Navíc Vlvy zpracovávají téma, které je důležité pořád připomínat. Zvažujeme, že bychom projekci otevřeli i pro veřejnost ve spolupráci s kinem Oko, aby si také mohla popovídat s mladým začínajícím hercem.

Generace sice nesrovnáváte rád, ale přesto mě zajímá, jaké kroužky u dětí dnes vedou... nebo možná ještě trochu jinak: mají třeba přírodovědné kroužky takřikajíc šanci proti kroužkům počítačovým?

Třeba u těch počítačových kroužků se snažíme najít model, jak je pojmout, protože technika je obecně pro děti snadno dostupná. Navíc se s počítači a tablety pracuje i na školách, takže na vyložené počítačový kroužek se moc dětí nehlásí. Z technických kroužků naopak funguje skvěle třeba Lego education, tedy lego robotika, a budeme se snažit ho také rozšiřovat. U technicky laděných kroužků se musí jednoduše vyvíjet náš přístup spolu s tím, jak se vyvíjí společnost. Není to tedy tak, že by měly automaticky navrch nad přírodovědnými kroužky.

Co pohybové kroužky, daří se Vám na ně lákat děti? Stávající generace školáků prý už zdaleka tolik nesportuje...

Nabízíme kroužky pohybové všestrannosti, sportmix, ale nemáme specializované sporty kromě florbalu. Hledáme spíš nějaký model, kdy si děti mohou vyzkoušet od různých sportů a pak se rozhodnout, kterému se chtějí věnovat už naplno. Hodně nám fungují taneční kroužky a cheerleaders, kde máme i soutěžní úspěchy.

To je docela široké pokrytí, je do budoucna ještě něco, co byste rádi doplnili?

Pracujeme na přípravě mediálního kroužku, kde se děti naučí pracovat s různou technikou a vyzkouší si i postupy novinářské práce. Rád bych rozšířil i možnost environmentálního vzdělávání. Snad nám vyjde kroužek Zahradníci bez záhonů, kdy chceme dětem ukázat možnosti, jak si něco vypěstovat i bez zahrady ve ztížených podmínkách. Zvažujeme taky kroužek NERV sportu. Rodiče vybavení dětem moc

nechtějí kupovat, aby se nezranily, takže bychom jim tady rádi vytvořili bezpečné prostředí, aby si mohly zahrát. Rádi bychom otevřeli i tvůrčí psaní a fotokroužek. Aktuálně ladíme dlouhodobější vizi, kde máme vypsáno asi 50 variant různých kroužků a příležitostných akcí. Vlastně kdyby i čtenáře napadl zajímavý kroužek, klidně se nám mohou ozvat na volnycas@azcentrumhb.cz.

Těším se i na spolupráci s novým Rodinným centrem Brod, které v naší budově vzniká. Byli bychom rádi, kdyby ty nejmenší děti, které tam chodí, a ještě s sebou potřebují maminku, pak postupně začaly docházet na naše kroužky. Nové aktivity a tábory plánujeme také na naší chatě Doubravanka v Orlických horách, která nám stále patří. Na několika pobytových táborech máme ještě volná místa, jinak ale už moc ne, zájem je velký, a to nás těší.

Nechci nějak generalizovat, ale zdá se mi, že dnešní rychlý, zkratkovitý styl života vlastně vytváří obrovské nároky i na Vás, kdy musíte neustále obnovovat nabídku a přizpůsobovat kroužky trendům... za nás byla angličtina, skaut, modelář, „liduška“ a sporty (smích).

Ano, to je pro nás náročné a úplně stejně těžké je nacházet lektory, kteří by byli schopni spolupracovat dlouhodobě. Ale jsem za to vděčný. Trochu to souvisí s mojí celkovou vizí, kdy AZ CENTRUM tady má být pro každého v tom smyslu, že i lektor si u nás mohou realizovat a třeba nad rámec kroužku se věnovat talentovaným dětem a dál je posouvat a my jim k tomu poskytneme zázemí. Stejně tak rodiče tady mohou trávit čas se svými dětmi a vést kroužek – takto se nám povedlo najít několik vedoucích.

AZ CENTRUM osobně vnímám i jako instituci, která kultivuje veřejný život. Vlastně to souvisí s obrovskými posuny ve společnosti, kdy máme čím dál více volného času. Možná si s tím někdy neumíme konstruktivně poradit a mnohdy s volným časem spíš mrháme.

Je to pravda, do průmyslové revoluce lidé volný čas vlastně neměli. V tomhle ohledu můžeme dětem nejvíce dát, když sami trávíme svůj čas aktivně a jsme jim vzorem. Obdivuji proto naše zaměstnance, kteří se hodně rozdávají při přípravách všech aktivit a táborů, aby nebyly pořád stejné. Organizovat je pořád podle šablony jako v továrně by moc nefungovalo. Stojí je to opravdu hodně energie, ale i proto se snažím, abychom i s rodiči fungovali jako jedna komunita a vzájemně jsme si pomáhali. Snad to bude nejen při našich výročních akcích vidět. Ve finále každý člověk hledá lásku a přijetí a to, jak se k sobě chováme, máme vždycky ve svých rukou.

Inzerce

LETNÍ TÁBORY 2025

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

- TÝDEN PLNÝ ZÁŽITKŮ** 7. 7. - 11. 7. 2025
- ADVENTURE WEEK** 14. 7. - 18. 7. 2025
- LEGO A SVĚT FANTAZIE** 14. 7. - 18. 7. 2025
- CESTA KOLEM SVĚTA** 21. 7. - 25. 7. 2025
- TAJEMSTVÍ LESA** 28. 7. - 1. 8. 2025
- HUDEBNÍ TÁBOR I + II** I: 30. 6. - 4. 7. 2025, II: 28. 7. - 1. 8. 2025
- AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ - KERAMICKÝ TÁBOR** 4. 8. - 8. 8. 2025
- ZOO** 4. 8. - 8. 8. 2025
- MÁME RÁDI ZVÍŘATA** 11. 8. - 15. 8. 2025
- VÁŘENÍ NÁS BAVÍ** 18. 8. - 22. 8. 2025
- CHEER UP!** 18. 8. - 22. 8. 2025

POBYTOVÉ TÁBORY

- ŠKOLA ČAR A KOUZEL** 11. 7. - 18. 7. 2025
- PIRÁTI Z KARIBIKU** 12. 7. - 19. 7. 2025
- RODINNÝ LETNÍ TÁBOR NA DOUBRAVANCE** 18. 7. - 25. 7. 2025
- TÁBOR HRDINŮ ANEB PUTOVÁNÍ ČASEM** 25. 7. - 1. 8. 2025

QR code: